Ч. 147. Неділя 14 (1) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати панів. — Справа клясової льотерий. — Новий міждержавний договор. — З Марокка.

Президент міністрів ґр. Штірк відбув ві второк довшу конференцию з президентом палати панів кн. Віндішґрецом в справі дневного порядку палати панів. Палата панів полагодила передвчера цілий ряд законів принятих посольскою палатою, приняла також внесеня дорожняної комісиї, а шість проєктів, що відносять ся до реформи карного закона, передано до специяльної комісиї.

В політичних кругах впевнюють, що міністер війни ґен. Авфенберґ подасть ся до димісиї через те, що на міністерскій раді не удержав ся з своїми домаганями надзвичайних кредитів.

З замкненєм нарад палати панів почали почали ся властиві парляментарні ферий. Від початку 21 сесиї т. є. від липня 1911 р. відбула палата панів 17 засідань, між тим як посольска палата відбула за той час 107 засідань. Палата панів крім полагодженя предложень, полагоджених послами, виступила також з ініциятивою в законодавстві; з окрема заслугує на увагу закон про право будови на чужій земли, до якого дав спонуку своїм внесенєм бувший міністер Кляйн.

Внаслідок довголітного домаганя суспільности і посольских кругів, внесло правительство в минувшій сесиї проєкт закона про заведенє клясової льотериї в Австриї на місце доси істниючої числовеї льотериї, яка з материяльного і морального боку руйнувала найбіднійші широкі верстви суспільности. Над проєктом переведено вже дискусию в комісиї і комісия з деякими незначними поправками проєкт приняла, але повна палата внаслідок відроченя ще не залагодила сего проєкту і він під обради повної палати прийде в сегорічній осінній сесиї так, щоби вже в р. 1913 сей закон міг війти в житє і щоби був час перевести вступні роботи. В послїднім часї доносять віденські часописи, що може зайти така евентуальність, що з причини навалу працї в парляменті, сей проєкт не буде так скоро рішений, а то тому, що правительство з теперішної числової льотериї має кільканайцять міліонів корон доходу, які клясова льотерия може покрити доперва з часом. Числячи ся з тою евентуальностию, палата послів приняла резолюцию, котра взиває правительство, щоби найпізнїйше до десяти лїт усунула цілковито числову льотерию і в єї місце завела виключно льотерию клясову. Після обчислень міністра фінансів, можна в Австриї продати річно около 400.000 штук льосів в ціні по 200 кор., що дало би загальну суму 80,000.000 К, а чистого зиску около 20 міліонів корон. Чи ті обчисленя здійснять ся, годі сказати, тим більше, що клясову льорерию буде держава вести у власнім заряді — отже льоси будуть розходити ся майже виключно між австрийскою суспільностию, тим самим заходить питанє, чи та суспільність потрафить видати річно 80 міл. корон на нерозповсюднену у нас клясово-льотерийну гру.

В льондоньскім „Daily Telegraph“ появила ся статя Лукіяна Вольфа про середземноморску квестию. Пише він, що власне тепер анґлійский, французский та італіяньский кабінет займають ся проєктом заключеня договору задля удержаня status quo на Середземнім мори після теперішного стану, отже з признанем анексиї Тріполітанії. Всї дальші зміни на побережах і островах Середземного моря мають бути виключені, отже і острови на Еґейскім мори, які заняла італіяньска фльота, мають бути знов віддані під власть падишаха. Очевидно, договір можна би підписати аж тоді, як Туреччина згодить ся віддати Тріполітанію Італії. Однако Анґлія і Франция роблять пильні заходи, щоби Італія не потребувала глядати помочи инших держав.

Дальше пише Вольф, що анґлійский міністер заграничних справ Ґрей і французский амбасадор в Льондонї порозуміли ся вже з собою щодо основних точок сего договвру ще 15 м. м., причім оба дипльомати не звертали уваги на инші держави. які також мають свої інтереси на Середземнім мори.

3)

МЕВА.

(З анґлійского).

(Дальше).

Ізольда місто піднести голову після свого звичаю, котрий часто доводив Фільмера в розпуку, почала скубати ся дзюбком під крилом. Потім гляділа добру хвилю уважно на Фільмера. Єї блискучі очи поволи примкнули ся. Відчував, що успокоює ся і прощає єму.

* * *

Без сумніву, більше прозаїчний і практичнійший розсудок, як у Фільмера, вирік би ся всякої надії на щастє в супружестві, полишений ціле житє плятонїчній любові до простого птаха. Але єго еґзальтованій і містичній вдачі така абнеґация видавала ся важним обовязком. Зрештою Ізольда годила ся на ще більшу посьвяту, переходячи в просту птицю так мало романтичну, віддаючи ся в неволю меви. Він рішив ся не засмучувати більше сеї вразливої душі. І мимо сего, що єго се много коштувало, уникав Шалісів, маючи надію, що вкінци зрозуміють, що хоче лишити ся конче на самоті.

Самовідреченє єго не минуло без нагороди; єму здавало ся, що справді мева робить що може, щоби виповнити пустку єго житя. З кождим днем була більше ввічлива і віддана єму. Рухливість, яка давнійше єму не подобала ся, щезла зовсїм. Повздержувала ся навіть в своїй захланности в їдї наче з вічливости до него. І з великим зворушенем запримітив, що ледви давала ся наклонити найбільше любленим сликаком.

Рік зближав ся до кінця; Фільмер майже зовсїм усунув думку про Доріель, коли одної неділї по полудни, служниця отвираючи двері, повідомила: „М. і місс Шаліс“.

Фільмер підскочив з великої радости; надіяв ся, що мева не звернула уваги на єго рух.

— Вертаємо з вечерні — обяснила Доріель, гарнійша, як коли небудь, в чорнім капелюсї і в кожушку, в якім було їй прегарно. — Випросилам у Франка, аби мене туг припровадив, бо хочу запитати ся, що се значить, що ви нас так занедбали?

— Я представляв їй — сказав Франк — що переживаєш тепер оден зі своїх нападів мізантропії і не зносиш, щоби перешкодили тобі. Хотіла прийти сюди. Думає, що маєш якийсь жаль до нас.

Фільмер виголошуючи незрозумілі слова, подав їм чай. Не думав, щоби мева була сему противна.

— Знаєте пане, — маю враженє, що ви щасливі, що нас бачите — сказала Доріель. — Прошу признати ся, що вам було сумно.

— Єму! — заперечив Франк і засьміяв ся. — Він має до товариства свою улюблену меву!

— Меву! — крикнула Доріель. — То она є в сїй клїтці. Особливше уподобанє! Я не думала, що меви суть такі погані. Чого она бє до мене крилами?

— Она не призвичаєна до подібних уваг — сказав Фільмер гнївно.

Доріель здивувала ся. Пізнійше додала серед доброго настрою:

— Дуже менї прикро. Прошу менї дарувати. Чуєш мево, перепрашаю тебе! А на доказ, що не маєш жалю до мене, сядь менї на руку!

Вже зняла рукавичку і заки Фільмер міг їй перешкодити, всунула свою білу, ніжну ручку до клїтки. Покуса була сильна для Ізольди. Злосливо скубнула палець своєї суперниці своїм жовтим дзюбом. Доріель вхопила руку і тихо крикнула з болю.

— Видите пане, що зробив менї ваш поганий птах — сказала.

Дав би житє, аби міг вхопити сю білу ручку і покрити єї поцїлунками. Але не міг. було би се нечесно супроти Ізольди. Як було кого жалувати, то не Доріель, котра стояла перед ним в цілій повноті своєї сьвіжости, в красї молодости, але скорше сїра, погана птиця, яку бачив у єї безсильній заздрости.

— Кожда, перша ліпша птиця настрашила би ся — сказав — як би їй вложити білу руку до клїтки.

Сей крок мусів вийти безперечно від найбільше інтересованої Італії. Коли то дійстно правда, що італіяньска дипльоматия при так важних мереговорах поминула союзну Австрию і Німеччину, то се значило би, що Італія відтягає ся від тридержавного союза, а зближує ся до тридержавного порозуміня. Італіяньска дипльоматия грає на два фронти: на мори хоче іти спільно з тридержавним порозумінем, а на континенті з тридержавним союзом. Нема сумніву, шо така гра може викликати поважні комплікациї, які можуть дати почин до нової оріентациї в Европі, навіть до нових міждержавних формаций. Може се відбити ся некористно на самій Італії.

Вже майже ціла Африка — то европейскі кольонії. Найбільше кольоній в Африці має Франция (понад 10 міліонів кв. кіл.), потім іде Анґлія (5 міл.), Німеччина (2 міл.), Бельґія, Туреччина, Портуґалія, Іспанія, Італія. До недавна независимих було ще три держави: Мароко, Абесинія і мала република Лїберія. Від 1 с. м. остало ся лише дві: Мароко, послїдна африканьска музулманьска держава перейшла під протекторат Франциї і стала ся на ділі новою кольонією францускої републики.

Дня 1 с. м. париска палата депутованих потвердила договір, який заключило француске і мароканьске правительство 30 марта с. р. про установлене над Мароком протекторату францускої републики. Сей договір одержав вже ратифікацию султана.

До 1905 р. мароканьска держава була в супокою. Аж власне в тім році нїмецка дипльомация, підозріваючи Францию о нечисті наміри супротив сеї держави, заявила свою готовість обороняти независимість Марока. Почала ся францускo-нїмецка дипльоматична боротьба, яку минувшого року хотів розвязати шеф нїмецкої заграничної політики Кідерлен-Вехтер, посилаючи воєнний корабель до мароканьского побережа (де европейскі воєнні кораблї мали заборонений приступ). Але завдяки попертю Франциї зі сторони анґлїйскої дипльоматиї крок нїмецкого державного секретаря скінчив ся неудачею і 18 падолиста 1911 р. нїмецка дипльоматия згодила ся на повну свободу ділaня Франциї в Мароку та підписала згоду на француский протекторат.

Тепер же Франция в повнім посїданю сеї північно-західної надморскої країни в Африці. До 10 міліонів квадратових кільометрів землї дістала Франция нових неповна пів міліона.— Мешканців в Мароку є понад 8 міліонів Берберів, Арабів і жидів. Столичне місто Фез має 150.000 мешканців, Марокко 50.000. Париске правительство забирає ся пильно до заведеня европейского ладу в Мароку. Заводить правильну фінaнсову господарку; будує пристани; будує зелізниці, гостинці; заводить утраквістичні школи — французско-берберскі і французско-арабскі. Крім того правительство заходить ся управильнити в Марокку аґрарні справи. Одним словом, протекторат францускої републики піднесе африканьску країну культурно і економічно.

Новинки.

Львів, 14 липня 1912.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер судівництва перенїс радників суду дра Б. Лїшку з Чорткова до Золочева і В. Наймана з Золочева до Чорткова, судів М. Ґоньоровского зі Зборова і Вол. Гринишака з Чорткова до Зборова.

— **Іменованя.** П. Мінїстер робіт публичних іменував інжинерів: І. Пайгавза-Доктора і П. Зубрицкого старшими інжинерами extra statum в галицкій державній службі будівництва.

П. Мінїстер торговлї іменував почтового управителя М. Гавлїньского в Бродах, стар. почт. контрольором у Львові, а почт. контрольора С. Антоша у Львові, старш. почт. контрольором в Коломиї.

П. Мінїстер скарбу іменував в статї тютюнового монополю контрольора Т. Кипріяна, містодиректором в VIII кл. ранґи.

— **Участь учеників середних шкіл** в Евхаристийнім конґресі. Для учеників середних шкіл, що будуть брати участь в Евхаристийнім конґресі, постановлено ось що: 13 вересня, с. є в пятницю вечером о год. пів до 8 зберуть ся ученики в церкві am Hof I. для вислуханя проповіди Єзуїта о. Бойсля; перед проповідию відспіває ученицкий хор пісню до Преч. Діви Мариї, а після проповіди благословленє Найсьвятійшими Тайнами.

— Я повинна була догадати ся сего, чи не так? — докинула Доріель зміняючи голос.— Але видите, пане, я не думала зовсім, що моя біла рука є до сего степеня поганою... Франку, чи можеш пожичити менї твої хустки, аби завязати менї руку, бо пан Фільмер не думає тим заняти ся.

— До лиха! Кров пливе струями! — закликав Франк, котрий забрав ся завязувати палець, підчас коли нещасливий Фільмер анї не порушив ся, щоби помочи. — Бідна сестричко! На мою душу, Фільмер, як би ти скрутив лоб тій бестиї, ти би поступив так, як на се заслугує. Я сам би се зробив за два сотики!

— Не діткнеш ся еї! — закликав Фільмер доведений до крайности, не могучи довше панувати над собою. — Була роздражнена, дуже роздражнена! Ти... ти сам не знаєш, чим она є для мене!

— Очевидно! — закликала Доріель. — Лїпше буде не чекати на чай. Пан Фільмер нинї якийсь не свій.

Фільмер не думав задержувати їх; знав, що се буде даремна праця. Але ледви лишив ся сам, звернув ся до Ізольди вже спокійної.

— Ти задоволена? — запитав з одушевленем. — Я любив сю дївчину, признаю ся. І я позволив відійти їй задля любови до тебе. Не бій ся, щоби колись була межи тобою а мною. Той нещасливий дзюб, на все відстрашив еї від мене! Застанови ся однак, Ізольдо! Чи се честно з твоєї сторони, тільки від мене вимагати?

Кажучи се, почув за собою якийсь шелест; відвернув ся і побачив за собою Доріель, що стояла непорушно на порозї.

— Я... я... думала, що я забула одну рукавичку. — сказала.

Запримітив, що була дуже блїда.

— Ви чули, пані? — запитав — ви чули що я говорив?

— Всьо — сказала. — Я вернула на се, аби сказати... Але менше про се. Парменасе, не треба віддавати ся таким хоробливим думкам. Позбудь ся того обридливого птаха. Зроби се для мене!

Підмовляла его Доріель.

— Нї! — крикнув. — Я присягнув, що буду вірний, і зумію ним бути! Нїчо, крім смерти, не зможе мене видерти від Ізольди, так довго, як довго схоче бути при менї!

— Нїколи не будеш щасливий, доки се не скінчить ся, — просила Доріель, — Дорогий, любий Парменасе, не роби мене нещасливою! Прийди завтра сказати менї, що ти вже покінчив з сим, а я також буду мати тобі щось сказати.

І з тим покинула его. Але чар, який він бачив в ній, сама знищила своєю еґоістичною просьбою. Знала про все і могла мимо сего наклонювати его до знищеня. Бо щож значили еї слова? — птиці, котра ставула їй в дорозї?

— Нї! Ізольдо! — шептав — хотяй я слабий, я не є до сего степеня слабий! Зробила мене ще більше прихильним тобі! Сим разом скінчило ся ваганя в моїм серци!

Мева нїчо не відповідала. Здивував ся, коли побачив еї так спокійною. Запав сумерк, Фільмер засьвітив сьвічку і заглянув до клїтки. Мева лежала в глубині з розпущеними крилами зі шкляними очима, напів отвертим дзюбом, зі скорченими лапками, вже зимними.

Не жила. Так предсказала ему Ізольда, не могла пережити его невірности.

* * *

В початковім шалї викидів совісти, Фільмер не зазнавав враженя осягненої свободи. Противно, чув ся ще більше звязаний, як коли инде. Деб не сховала ся душа Ізольди, присягав собі, що нїколи вже більше не засмутить еї. Може бути, думав, що в дни, в котрім побачить его сокрушене верне до него в видї пригіднїйшім для неї.

І бажаючи мати під рукою запоруку проти нової кривоприсяги, запіс сам меву до одного з найлїпших майстрів в Льондонї, щоби еї випхав.

Але птаншик не спішив ся з роботою. А думки Фільмера почали звільна вертати до Доріель Шаліс. Чи справді показала так мало серця, як ему здавало ся? Просила, щоби позбув ся меви; чиж не мало се значити прямо, аби розлучив ся з нею? І еще гірше: поклавши, що Ізольда покинула вид птиці з милосердия над ним і Доріель, чиж не поступав проти еї чесним і великодушним замірам?

Відносини его з Франком, від сего памятного пополудня були дещо холодні. Говорили з собою тілько з конечности в справах бюрових. Однак Фільмер не бачив причини, задля котрої не міг би написати до Доріель. Одного вечера в лютім, вернувши з бюра постановив написати до неї.

Але ледви поставив лямпу на столї і взяв перо в руку, кинув ся на фотель остовпілий з переляку.

На куснику паперу на его теці було виписано кілька слів великими невправленими буквами; читаючи їх, відчував, що серце ему завмирає:

„Я не могла лишити ся довше. Верну як буде можливо. Ізольда".

Одже верне! В якім видї? Правдоподібно не як мева, котра є ще в руках птншника. Одно лише було ясне: не думала зовсім увільнити его від себе. Посольство сего духа відібрало ему память. Не міг вже листу писати.

Сидів, стараючи ся позбирати думки, коли хтось застукав три рази в его двері. Не був се знак, яким слуга заповідала своє прибутє. Хотів промовити: „Прошу". Але голос відмовив ему послуху. Двері отворили ся і звільна на порозї показала ся постава, в котрій мимо сумерку міг пізнати поставу Ізольди.

Сим разом вертала до него в людскій постати.

— Чя не маєш для мене анї одного слова привитаня Парменасе? — сказала голосом, який добре памятав — або може надто велике обриджене буджу в тобі задля мого поступованя?

— Коли говориш о... слимаках, Ізольдо — відповів — забудь про се так, як я забув. Не можу робити тебе відвічальну за уподобаня згідні з природою птиці, яку ти вибрала собі.

— Бою ся, що не зовсім добре розумію про що ти говориш — сказала.

Чув, що не добре пригадує собі, або не має охоти, щоби пригадувати їй сего з еї недавної переміни.

— Запевно робиш алюзию до способу, в який ти дзюбнула руку Доріель... міс Шаліс? — сказав. — Була се легко зрозуміла заздрість. Тебе роздражнено.

— О скілько пригадую собі, я не дзюбала нікого в руку. Але хтож се властиво є ся міс Шаліс?

— Певно пригадуш собі сю молоду дївчину, котра в так невідповідний спосіб говорила про тебе тоді, як ти мешкала в сій клїтці. Се була та міс Шаліс.

— Тоді, як я мешкала в клїтці? — повторила звільна. — Пармесе, що хочеш сказати?

(Конець буде).

Сего самого дня будуть сповідати ся ученики по віденьских церквах.

В суботу, т. є 13 вересня відбуде ся ґенеральне Причастіє всіх висповіданих учеників, учасників торжеств в т. зв. Kanisiuskirche (IX. Lustkanalgasse). Перед торжеством хор відспіває побожні пісні. Проґраму торжеств вручить ся учасникам при вході до церкви.

Ученики беруть на дни 15 вересня (в неділю) участь в процесиї. В тій цїли мають уставити ся на „Heldenplatz-у". Близші подробиці про сей день засягнуть ученики підчас торжеств 13 і 14 вересня. Всеж таки з огляду на предвиджений стиск і небезпечности получені з тим, будуть брати участь в поході 15 вересня лише ученики, що покінчили вже 14 рік житя.

Оо. Катехити, що прибудуть з своїми учениками на торжества, зволять вже заздалегідь оповістити сї зарядженя ученикам тай наглядати опісля за порядком між дітворою в церкві. Ученики, участники конґресу, носити будуть специяльні відзнаки по 1 К. Колиж деякі з учеників бажали би на всїх обходах евхаристийних брати участь, мусять купити собі леґітимацию за 3 К 30 сот. Поодинокі гурти учеників при звиджуваню Відня будуть стояти під проводом і опікою досьвідних провідників.

Просить ся порученя що до помешкань як найскорше посилати комітетови (Zentralkanzlei I. Stefansplatz 5), бо в остатній хвилї годї буде все як слїд для вдоволеня петентів перевести.

— Российский консулят у Львові. Як зачувати, дотеперішний російский консуль у Львові, п. Екземплярский має небавом уступити, а єго місце має обняти теперішний управитель сего консуляту Верховцев.

— Відгомін і причини нещасливої пригоди з арматою. Покалїчених підчас оногдашної катастрофи в Еркені вояків перевезено окремим поїздом до шпиталя в Будапешті. Стан тяжко покалїчених є безнадійний. Про стан тяжко покалїчених вояків доносять, що одному вояковии кусень армати зірвав череп, так що мозок є зовсім відслонений; иншому винято кусники армати з черева. Загалом перевезено до Будапешту 4 покалїчених, инших оставлено в Еркені, бо перевіз їх був неможливий. Число жертв в убитих виносить доси 5. З тяжко покалїченних оперовано двох; слаба надія удержати їх при житю.

В стрілянию брало участь 150 вояків. В хвили вибуху стояв у віддали яких 250 метрів від армати архікнязь Кароль Альбрехт. Зорієнтувавши ся скоро в ситуациї, кинув ся на землю, а за єго примірoм зробили се і всї инші офіцири. Мимо сего є кількох офіцирів покалїчених, між ними поручник Бретшнайдер, котрий стояв коло архікняззя. Між лекше покалїченими є 20 вояків покалїчених від сильного тисненя воздуха.

Похорон погибших відбуде ся з великими войсковими почестями. На похороні будуть заступлені всї полки артилериї. На домовинах убитих зложено вінцї від многих войскових депутаций.

Віденьский міский видїл ухвалив перевезти тїла погибших підчас катастрофи вояків, а всї они були Віденцями, на кошт міста до Відня.

Причиною катастрофи була—як доносять — хибна будова ґранату, котрий мав за богато екразиту, а не, як доси догадувано ся, хибна будова армати. В фахових кругах твердять, що випадок за скорого вибуху стрільна армати належить до великих рідкостий. — Цїсар велїв собі представити вислїди дотеперішного слїдства і довідував ся про стан покалїчених.

— Крадіж в зелїзничім возї. В дорозї межи Тернополем а Львовом окрадено оногди в зелїзничім поїздї селянку зпід подільского Каменця, Марию Жулавску. Їхала она разом з дїтьми до Америки. Злочинець забрав їй 150 рублїв, корабельну карту, папери, а навіть адресу мужа.

Телеґрами.

Відень 13 липня. Справа мнимого порозуміня що до Середземного моря становить дальше предмет живої дискусиї в політичних кругах і цїлій европейскій пресї. В тутешних дипльоматичних кругах заявляють, що вість немов би договір між Франциєю, Англиєю а Італиєю був вже заключений, є зовсім безосновна. Доси в тій справі не вели ся ніякі урядові переговори. Кажуть тут дальше, що не могло би розходити ся о договор, але що найбільше о порозуміне в цїли запорученя стану посїданя на північнім побережу Африки. Однако зі взгляду на анексию Триполїсу і таке порозуміне було би передчасне.

Льондон 13 липня. Палата послів приймила в II читаню державне предложене о реформі виборчій 290 голосами против 218.

Париж 13 липня. З Маґадору в Мароккy доносять, що в місті Тарудент оголосив себе султаном якийсь Ґіба і візвав Европейцїв, аби покинули Марокко.

Ревель 13 липня. В присутности цeрскої родини відбуло ся вчера положене угольного каменя під воєнний порт в Карле.

Цїна збіжа у Львові.

дня 12-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 80	до	10 50
Жито	9·—	„	9·60
Овес	9·40	„	9·60
Ячмінь пашний	8·25	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10 20	„	10 60
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70 —	„	80 —
Конюшина біла	106 —	„	130 —
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Ч. В. 104·543/12.

ОГОЛОШЕНЄ КОНКУРСУ.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимирії з Великим Княвівством Краківським розписує отсим конкурс на 6 стипендий в фонду краєвого по 1000 К річно для учеників Академії рільничої в Дублянах. О сї стипендиї можуть ся убігати укінчені ученики шкіл середних, що по скінченю студий агрономічних в Академії рільничій в Дублянах і відбутю практики господарскої міряють обрати зване учителїв рільництва для селян або працювати в орґанізациях заводових рільничих в краю.

Поданя поперті: а) метрикою хрещеня, б) сьвідоцтвом зложеного успішно іспиту зрілости в ґімназиї або в школї реальній, в) сьвідоцтвом з послїдного півроку шкільного в ґімназиї або школї реальній, г) докладним сьвідоцтвом убожества, належить вносити найпізнїйше до **10 серпня** с. р. до Видїлу краєвого на руки Дирекциї Академії рільничої в Дублянах. До поданя належить надто долучити письменну заяву, силою котрої обовязує ся кандидат, що по укінченю наук в Академії рільничій в Дублянах працювати-ме в разї візваня із сторони Видїлу краєвого як учитель рільництва для селян або в орґанізациях заводових рільничих в краю

У Львові, дня 10 липня 1912.

Пйотровский.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда Сіріar

Позір Буковинції!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати

до

Канади Америки, Арґентини і т. д.

дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки, Канади, Арґентини і т. д.

з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Наконала) у Львові. Телефона ч. 527.